

Súd: Krajský súd Košice  
Spisová značka: 2CoCsp/4/2024  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122298924  
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2024  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Slovinská  
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:6122298924.2

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Slovinskej a sudkýň JUDr. Zuzany Matyiovej a JUDr. Olgy Mičietovej v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Bratislava, Prievozská 2, zast. Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, so sídlom Bratislava, Prievozská 2, proti žalovanému A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom B. C. D., E. XXXX/X, zast. Centrom správnej pomoci, občianske združenie so sídlom Košice, Tomášikova 147/3, o zaplatenie 4.225,50 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 7Csp/77/2022 z 17.10.2023, takto

### rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutom zamietavom výroku a vo výroku o trovách konania.

P r i z n á v a žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

### odôvodnenie:

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom uložil žalovanému povinnosť do 15 dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť žalobcovi istinu 3.301,45 € s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 3.301,45 € odo dňa 18. 8. 2022 až do zaplatenia (výrok I), konanie o zaplatenie sumy 500,00 € zastavil (výrok II), v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (výrok III) a žalobcovi priznal náhradu trov konania voči žalovanému vo výške 21,84 %, o ktorých výške súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku (výrok IV).

2. Opätovne tak rozhodol o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 4.225,50 € s príslušenstvom a náhrady trov konania titulom nesplateného úveru. Skutkovo žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu (OTP Banka Slovensko, a.s.) uzavrel so žalovaným dňa 13.5.2019 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 19/5008/138423SES, na základe ktorej žalovanému poskytol úver vo výške 5.000,00 €. Žalovaný úver riadne a včas neplácal, čím porušil svoje zmluvné povinnosti, v dôsledku čoho právny predchodca žalobcu upozornil žalovaného na omeškanie s úhradou splatných splátok a možnosť predčasného zosplatenia úveru výzvou zo dňa 18.3.2020. Žalovaný dlžné splátky neuhradil, preto právny predchodca žalobcu úver zosplatnil, o čom žalovaného informoval oznámením o predčasnej splatnosti úveru zo dňa 18.5.2020. Následne právny predchodca žalobcu postúpil pohľadávku na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 7.5.2021, ku dňu postúpenia predstavovala predmetná pohľadávka sumu 6.062,59 € pozostávajúca z istiny vo výške 4.825,50 €, riadneho úroku vo výške 1.193,71 € a úrokov z omeškania vo výške 43,38 €. Po postúpení pohľadávky žalovaný vykonal úhrady na predmetný úver v celkovej výške 600,00 €. Žalovaná suma vo výške 5.462,59 € pozostáva z istiny vo výške 4.225,50 €, riadneho úroku vo výške 1.193,71 € a úrokov z omeškania vo výške 43,38 €.

3. Súd prvej inštancie prvýkrát vo veci rozhodol rozsudkom z 14.9.2022, v ktorom konanie o zaplatenie sumy 500,00 € zastavil, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Po odvolaní žalobcu bol tento rozsudok zrušený a vrátený súdu prvej inštancie na ďalšie konanie uznesením Krajského súdu v Košiciach 2CoCsp/3/2023-174 z 27.4.2023 pre nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne závery, ktoré boli v skutkových okolnostiach prípadu predčasné.

4. Súd prvej inštancie po zrušení a vrátení veci vykonal ďalšie dokazovanie. Na zistený skutkový stav aplikoval ustanovenia § 52 ods. 1, 3, 4 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 53 ods. 1, 2, 5 OZ, § 54 ods. 1, 2 OZ, § 525 ods. 2 OZ, § 565 OZ, § 2 písm. a/, b/, d/ Zákona o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“), § 7 ods. 1, 2, 16, 17, 19, 20 ZoSÚ, § 9 ods. 2 písm. e/ ZoSÚ, § 11 ods. 1, 2 ZoSÚ, § 2 ods. 1, 2, 3 Opatrenia Národnej banky Slovenska č. 10/2017 (ďalej ako „Opatrenie“), § 144 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), § 145 ods. 1, 2 CSP. V súlade s vyššie uvedenými ustanoveniami súd prvej inštancie mal za preukázané, že neboli sporné skutočnosti vyplývajúce z obsahu žaloby a k nej predložených dôkazných listín, a to že právny predchodca žalobcu (OTP Banka Slovensko, a.s.) uzavrel so žalovaným dňa 13.5.2019 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 19/5008/138423SES, na základe ktorej žalovanému poskytol úver vo výške 5.000,00 € a žalovaný sa úver zaviazal splácať v 84 mesačných splátkach po 95,65 €, so splatnosťou prvej splátky dňa 13.6.2019, s termínom poslednej splátky dňa 13.5.2026, s RPMN vo výške 16,53 %, s fixnou úrokovou sadzbou 14,70 % v deň uzavretia zmluvy, v ktorej je zohľadnená zľava z úrokovej sadzby vo výške 1,00%, s celkovou čiastkou, ktorú mal žalovaný zaplatiť vo výške 8.133,75 €. Právny predchodca žalobcu upozornil žalovaného výzvou zo dňa 18.3.2020 na omeškanie s úhradou splatných splátok a možnosť predčasného zosplatenia úveru. Žalovaný dlžné splátky neuhradil, preto právny predchodca žalobcu úver zosplatnil, o čom žalovaného informoval oznámením o predčasnej splatnosti úveru zo dňa 18.5.2020. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 7.5.2021 právny predchodca žalobcu (postupca) postúpil pohľadávku uplatnenú v tomto konaní na žalobcu ako postupníka. Ku dňu postúpenia predstavovala predmetná pohľadávka sumu 6.062,59 € pozostávajúcu z istiny vo výške 4.825,50 €, riadneho úroku vo výške 1.193,71 € a úrokov z omeškania vo výške 43,38 €. Po postúpení pohľadávky žalovaný vykonal úhrady na predmetný úver v celkovej výške 600,00 €. Následne žalovaná suma vo výške 5.462,59 € pozostávala z istiny vo výške 4.225,50 €, riadneho úroku vo výške 1.193,71 € a úrokov z omeškania vo výške 43,38 €. Ďalším dokazovaním, čo žalovaný nerozporoval, mal súd prvej inštancie za preukázané, že po postúpení pohľadávky žalovaný uhradil sumu vo výške 1.100,00 € za obdobie od 29.6.2021 do 17.8.2021. Spolu tak s uhradenou sumou 598,55 € pred postúpením pohľadávky splatil poskytnutý úver vo výške 1.698,55 €.

5. Súd prvej inštancie v rozsudku konštatoval, že žalobca bol v tomto spore aktívne vecne legitimovaným subjektom. Súd po preskúmaní predmetnej zmluvy o úvere dospel k záveru, že v zmluve nebola určito a zrozumiteľne uvedená podstatná náležitosť zmluvy o úvere, a to výška poskytnutého úveru. Podľa zmluvy bola výška úveru 5.000,00 €, avšak z dokazovania vyplynulo, že v skutočnosti bola žalovanému poskytnutá len suma vo výške 4.900,00 €, po odpočítaní poplatku za poskytnutie úveru vo výške 100,00 €, preto bol predmetný úver reálne poskytnutý v nižšej ako zmluvne dohodnutej výške. Súd prvej inštancie predmetný úver považoval za bezúročný a bez poplatkov, a to z dôvodu nesprávne uvedeného údaja o celkovej výške spotrebiteľského úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. e/ ZoSÚ. V súvislosti s týmto pochybením konštatoval, že v zmluve boli nesprávne uvedené aj ďalšie náležitosti vyžadujúce ZoSÚ, a to predovšetkým údaj o RPMN, výšku a zloženie splátok a celkovú sumu úveru. Preto súd predmetný úverový vzťah podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ považoval za bezúročný a bez poplatkov. Z uvedeného dôvodu súd priznal žalobcovi rozdiel medzi poskytnutým úverom a už zaplatenými splátkami spolu so zákonným úrokom z omeškania v súlade s § 517 OZ a nariadením vlády č. 87/1995 Z. z. a v prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol. Žalobca zaplatil splátky vo výške 1.698,55 €. Po odpočítaní tejto sumy z poskytnutého úveru 5.000,00 € zostala žalovanému povinnosť zaplatiť istinu vo výške 3.301,45 €. Žalobca sa po späťvzati žaloby v časti 500,00 € domáhal zaplatenia sumy vo výške 3.725,50 €, preto súd v prevyšujúcej časti, teda v časti o zaplatenie sumy 424,05 € s prísl. žalobu zamietol. Nakoľko predmetný úver považoval za bezúročný a bez poplatkov, súd zamietol aj ďalší nárok žalobcu, a to vypočítaný úrok vo výške 1.193,71 € a úrok z omeškania vo výške 320,29 €. Žalobca požadoval zaplatenie zákonného úroku z omeškania odo dňa 18.8.2022. Základná úroková sadzba ECB k uvedenému dňu bola vo výške 0,50 %, tak by mal žalobca nárok na úrok z omeškania vo výške 5,50 %, súd prvej inštancie preto priznal žalobcovi ním požadovaný nižší úrok z omeškania.

6. V súlade s vyššie uvedeným súd prvej inštancie priznal žalobcovi pomernú časť ním požadovaných trov konania podľa § 255 ods. 1 CSP, keďže mal v konaní čiastočný úspech. Zo žalovanej sumy (istina 4.225,50 € + kapitalizovaný úrok vo výške 1.193,71 €) vo výške 5.419,21 € mu bola priznaná suma vo výške 3.301,45 €, po odpočítaní sumy 500,00 €, v ktorej časti súd konanie zastavil, ktoré zastavenie zapríčinil žalovaný (k zaplateniu 500,00 € pristúpil až po podaní žaloby). Žalobca bol tak úspešný v rozsahu 60,92 %. Neúspešný bol v rozsahu 39,08 %, takže rozdiel úspechu a neúspechu činí 21,84 %, v ktorom rozsahu súd žalobcovi priznal náhradu trov konania.

7. Proti uvedenému rozhodnutiu, v časti výrokov III. a IV., podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie (t. j. v časti, v ktorej súd žalobu zamietol a v časti nároku na náhradu trov konania) z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok preskúmal a v zmysle § 390 CSP rozhodol tak, že vyhovie žalobe a prizná žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v plnom rozsahu. Žalobca sa nestotožnil s konštatovaním súdu, že v Zmluve bol uvedený nesprávny údaj o celkovej čiastke z dôvodu, že po poskytnutí úveru bol z inkasného účtu uhradený poplatok za poskytnutie úveru vo výške 100,00 €. Poukázal na to, že z platobnej histórie preukázateľne vyplynulo, že žalovaný dňa 13.5.2019 čerpal sumu vo výške 5.000,00 €. Vzhľadom na znenie vyššie spomenutého ustanovenia čl. VII. bod 1. Zmluvy bola v tento deň postupom zrealizovaná účtovná operácia vo výške 100,00 €, a to práve na úhradu poplatku za poskytnutie úveru resp. spracovateľského poplatku, keďže zmluvné strany si v Zmluve dohodli, že tento poplatok bude uhradený z prostriedkov na bežnom účte dlžníka, ktorý je účtom pre splácanie úveru. Ďalej uviedol, že spotrebiteľ sa tak sám rozhodol, že splátky, rovnako aj spracovateľský poplatok budú uhradené z rovnakého účtu, na ktorý bude poskytnutý/ čerpaný úver. Toto rozhodnutie vyplýva zo Zmluvy, pričom ho žalovaný nijakým spôsobom v konaní nepoprel. Žalobca mal na základe vyššie uvedeného za to, že celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, je v Zmluve uvedená správne v súlade s § 9 ods. 2 písm. e/ ZoSÚ, a tak aj s ňou súvisiace údaje o výške splátok či RPMN.

8. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu výslovne poprel tvrdenia žalobcu uvedené v odvolaní, a to že dojednanie úhrady poplatku za poskytnutie úveru z inkasného účtu boli individuálne dojednané. Predmetné dojednanie bolo súčasťou formulárovej typovej zmluvy predloženej právnym predchodcom žalobcu žalovanému, ktorej obsah nemohol žalovaný ovplyvniť, zmeniť resp. do neho nijakým spôsobom zasiahnuť a žalovaný si nemohol vybrať inú formu úhrady splátok resp. ďalších poplatkov vyplývajúcich z predmetnej úverovej zmluvy, pričom na tento účel mu bol pred poskytnutím úveru zriadený účet u veriteľa napriek tomu, že bol vlastníkom osobného účtu v inej bankovej inštitúcii. Žalovaný mal za to, že v prejednávanej veci právny predchodca žalobcu realizoval stiahnutie poplatku za poskytnutie úveru okamžite po jeho poskytnutí z prostriedkov úveru, čo je v rozpore so zákonnými ustanoveniami a ustálenou rozhodovacou praxou NS SR, preto je záver prvoinštančného súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetného úveru a zamietnutí žaloby v časti vecne správny. Na základe vyššie uvedených skutočností žalovaný žiadal odvolací súd, aby odvolanie žalobcu zamietol ako nedôvodné, alternatívne aby v poradí druhý rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 7Csp/77/2022 potvrdil ako vecne správny v celom napadnutom rozsahu.

9. V replike žalobca zotrval na podanom odvolaní zo dňa 16.11.2023 v celom rozsahu.

10. Ďalšie vyjadrenia neboli v odvolacom konaní podané.

11. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu vyplývajúcom z § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

12. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 6.6.2024 o 9:55 hod. v pojednávacej miestnosti č. 210/ II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v súlade § 219 ods. 3 CSP.

13. Žalobca uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP.

14. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP je naplnený, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Vo všeobecnosti ide o taký postup súdu, ktorým sa strane sporu znemožní realizácia jej procesných práv, priznaných jej v súdnom konaní za účelom ochrany jej práv a právom chránených záujmov. Medzi tieto procesné práva patria v zmysle judikatúry najvyššieho súdu napr. právo vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom, právo nazerať do spisu a robiť si z neho výpisky, právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým vykonaným dôkazom, právo byť predvolaný na súdne pojednávanie, právo strany konať pred súdom vo svojom materinskom jazyku, alebo v jazyku, ktorému rozumie, právo na to, aby bol strane rozsudok doručený do vlastných rúk. K odňatiu možnosti pred súdom konať dochádza tiež vtedy, keď súd nedostatočne odôvodní svoje rozhodnutie, t.j. že dôvody rozhodnutia nespĺňajú požiadavky kladené ustanovením § 220 ods. 2, 3 CSP. Naopak medzi tieto práva nepatrí právo strany sporu na to, aby súd akceptoval jej procesné návrhy, aby súd rozhodol v súlade s predstavami strany sporu, alebo aby súd odôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv strany sporu. Pri tomto odvolacom dôvode musí intenzita zásahu do procesných práv strany sporu v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu dosahovať mieru porušenia práva na spravodlivý proces.

15. Podstata odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvého stupňa pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom je to, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú alebo neboli stranami sporu prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané či vyplývajú z prednesov strán. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

16. K odvolaciemu dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, tzn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu).

17. Po preskúmaní napadnutého rozsudku a predchádzajúceho procesného postupu súdu prvej inštancie v rozsahu odvolacích námietok (§ 379 CSP, § 380 ods. 1, 2 CSP) odvolací súd dospel k záveru, že uplatnené odvolacie dôvody v prejednávanej veci nie sú preukázané a rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne.

18. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývajú, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 192, § 193, § 194 a § 205 CSP, alebo že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia, alebo že by použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil. Nebola zistená ani iná vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

19. Odvolací súd nezistil pochybenia ani v procesnom postupe súdu prvej inštancie porušujúce procesné práva strán alebo právo na spravodlivý proces, príp. odnímajúce stranám sporu možnosť konať pred súdom v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/ CSP, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie.

20. Súd prvej inštancie jasne a zrozumiteľným spôsobom zdôvodnil svoj postup, jeho úvahy a z nich vyplývajúce závery sú logické a vnútorne komplexné, uviedol dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil, a to ako po stránke skutkovej, tak aj po právnej stránke. Odvolací súd sa vzhľadom na presvedčivé, vyčerpávajúce a zákonu zodpovedajúce odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie s týmto v plnom rozsahu stotožňuje, konštatuje správnosť jeho dôvodov, odkazuje naň, a preto ho neopakuje v odôvodnení svojho rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

21. Odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie obsahuje odpovede na všetky argumenty, uvádzané žalobcom v odvolaní. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Odvolateľ neuviedol žiadne také vecné a právne relevantné dôvody, ktoré by pre neho ako žalobcu privodili iné, priaznivé rozhodnutie. Námietskami uvedenými v odvolaní sa vysporiadal už súd prvej inštancie a tieto nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku z hľadiska zistených skutočností (skutkového stavu) a právneho posúdenia veci.

22. Podstatou odvolania žalobcu je polemika so spôsobom, ako súd vyhodnotil to, že predmetný úver bol reálne poskytnutý v nižšej ako zmluvne dohodnutej výške. Odvolací súd sa s uvedeným právnym názorom súdu prvej inštancie plne stotožnil. Naopak nemohol sa stotožniť s odvolacou námietskou žalobcu, k čomu odvolací súd uvádza nasledovné:

23. Jednou z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je údaj o celkovej výške úveru, keď v danom prípade bola v zmluve o spotrebiteľskom úvere (ako aj v žiadosti o tento úver) uvedená ako čiastka, ktorá je týmto úverom poskytnutá suma 5.000,00 €. V zmysle definície zákona o spotrebiteľských úveroch ide o maximálnu výšku alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy. Zákon zároveň definuje osobitne aj pojem celkových nákladov spotrebiteľa ako všetkých nákladov spojených s úverom vrátane poplatkov akéhokoľvek druhu. Pokiaľ ide o poplatok za poskytnutie úveru, ktorý bol dojednaný v úverovej zmluve v sume 100,00 € a ktorý bol splatný najneskôr ku dňu poskytnutia úveru, je bez pochyb nákladom spotrebiteľa súvisiacim s úverom. Odvolací súd na tomto mieste poukazuje na skutočnosť, že je pojmovo vylúčené, aby poplatok za poskytnutie úveru bol zároveň považovaný za finančné prostriedky poskytnuté na základe úverovej zmluvy, ako tomu tak bolo v prejednávanej veci. Možno poukázať na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9Cdo/287/2021 zo dňa 3.6.2022 (R 49/2022), v ktorom bolo poukázané na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-377/14 Radlinger, Radlingerová proti Finway a.s. z 26. apríla 2016, ktorom sa súdny dvor okrem iného vyjadril k požiadavkám na náležitosti spotrebiteľských zmlúv a na otázku vnútroštátneho súdu, akým spôsobom sa má vykladať pojem „celková výška úveru“ obsiahnutý v článku 3 písm. l) a článku 10 ods. 2 smernice 2008/48 a pojem „výška čerpania“ obsiahnutý v bode I prílohy I tejto smernice, keď odpovedal, že článok 3 písm. l) a článok 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES ako aj bod I prílohy I tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené. V rozhodnutí Súdny dvor uviedol, že dôsledkom takéhoto postupu, t.j. zahrnutia nákladov spotrebiteľa spojených s úverom do výšky čerpania úveru, je podhodnotenie RPMN, ktorého výpočet závisí od celkovej výšky úveru. Zároveň informácia o celkových nákladoch úveru umožňuje spotrebiteľovi porovnať ponuky úverov a posúdiť rozsah jeho záväzku.

24. Aby bolo možné konštatovať splnenie povinnosti veriteľa vyplývajúcej z ustanovenia § 9 ods. 2 ZoSÚ, musia byť údaje uvedené v spotrebiteľskej zmluve uvedené nielen formálne, ale zároveň musia byť aj úplné, určité, zrozumiteľné a správne. Týmto spôsobom zákonodarca chráni spotrebiteľa a napĺňa účel sledovaný právnou pravou spotrebiteľských zmlúv, ktorým je úplné informovanie spotrebiteľa o podmienkach v tomto prípade úverovej zmluvy v záujme ochrany slabšej zmluvnej strany. Správnosť údajov totiž nepochybne ovplyvňuje rozhodnutie spotrebiteľa vstúpiť do určitého záväzku. Zároveň spotrebiteľ musí mať možnosť zoznámiť sa so skutočným obsahom právneho úkonu, aby vedel, čo konkrétne je predmetom dojednávania a aké sú jeho práva a záväzky z toho plynúce. Ak by sa pripustil výklad, že akýkoľvek údaj (teda aj chybný) uvedený v zmluve spĺňa podmienky § 9 ods. 2 cit. zákona, stratilo by toto ustanovenie zmysel. Jednou z obligatórnych náležitostí spotrebiteľskej zmluvy je údaj o výške úveru, ktorého definíciu podáva ustanovenie § 2 písm. l/ ZoSÚ. Spotrebiteľ na základe správne v zmluve uvedených informácií o výške skutočne poskytnutého úveru, dostáva jasnú predstavu o celkovej hodnote svojho záväzku, o tom, čo vlastne spláca a akú sumu si skutočne požičal, ako aj to, akú má povahu jeho záväzok z hľadiska nákladov s ním spojených. Zároveň nesprávne uvedený údaj môže a v prejednávanej veci aj mal za následok vplyv na správnosť ďalších údajov spotrebiteľskej zmluvy a tiež na samotnú výšku záväzkov spotrebiteľa (výšku splátky, úročenie úverovej sumy). Pokiaľ teda údaje predstavujúce obligatórne náležitosti spotrebiteľskej zmluvy nie sú uvedené v zmluve správne, nemožno hovoriť o splnení povinnosti podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ, pričom nesplnenie z neho vyplývajúcej povinnosti zákon striktnie sankcionuje tým, že spotrebiteľský úver sa stáva od počiatku bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ). V tomto smere teda neexistuje žiadna výnimka a veriteľ sa nemôže

zbaviť svojej povinnosti, resp. nemôže konvalidovať nesprávne, či zavádzajúce údaje v zmluve tým, že v nej síce výslovne uvedie, akú čiastku predstavuje poplatok za poskytnutie úveru, avšak zároveň ju prezentuje ako súčasť poskytnutého úveru, teda aktívum, hoci v skutočnosti ide o náklad spotrebiteľa, a to ani za tej podmienky, že klient súhlasí s okamžitým započítaním poplatku za poskytnutie úveru podľa obchodných podmienok. Jednou z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je údaj o celkovej výške úveru. V zmysle definície zákona o spotrebiteľských úveroch ide o maximálnu výšku alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy. Zákon zároveň definuje osobitne aj pojem celkových nákladov spotrebiteľa ako všetkých nákladov spojených s úverom vrátane poplatkov akéhokoľvek druhu. Pokiaľ je teda predmetom posúdenia poplatok za poskytnutie úveru, ktorý je bez pochyb nákladom spotrebiteľa súvisiacim s úverom, potom je pojmovo vylúčené, aby bol zároveň považovaný za finančné prostriedky poskytnuté na základe úverovej zmluvy.

25. Žalobca tak síce formálne poskytol žalovanej finančné prostriedky v sume 5.000,00 €, avšak v dôsledku následného odpočítania poplatku za poskytnutie úveru v sume 100,00 € s týmito finančnými prostriedkami žalobca reálne nemohol disponovať a v skutočnosti mu bola ako úver poskytnutá suma nižšia, než bola deklarovaná v zmluve o úvere. Z vyššie uvedeného dôvodu odvolací súd rešpektujúc právny názor vyššej súdnej autority (pozri rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9Cdo/287/2021 zo dňa 3.6.2022) vyhodnotil právny názor súdu prvej inštancie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti tohto spotrebiteľského úveru za správny, pretože úverová zmluva neobsahuje správny údaj v zmysle § 9 ods. 2 písm. e/ ZoSÚ (celkovú výšku spotrebiteľského úveru).

26. Odvolací súd preberá v celom rozsahu súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie v danej veci, výsledky dokazovania správne vyhodnotil a dospel i k správnym skutkovým záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom uplatneného nároku, a odvolací súd zároveň v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci a odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku.

27. Vzhľadom na vyššie uvedené závery odvolací súd rozsudok ako vecne správny potvrdil v napadnutom zamietavom výroku a vo výroku o trovách konania.

28. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v odvolacom konaní plne úspešný, preto má nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalobcovi v rozsahu 100 %. Odvolací súd nevzhladol dôvody osobitného zreteľa na aplikáciu § 257 CSP.

29. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).